

Wyrok Sądu z dnia 7 marca 2013 r. — Polska przeciwko Komisji

(Sprawa T-370/11) ⁽¹⁾

(Środowisko naturalne — Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych — Przejściowe zasady dotyczące zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji od roku 2013 — Wskaźniki stosowane do obliczania przydziału uprawnień do emisji — Równość traktowania — Proporcjonalność)

(2013/C 114/54)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: M. Szpunar, B. Majczyna, C. Herma i M. Nowacki, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. White, K. Herrmann i K. Mifsud-Bonnici, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 130, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 290 z 1.10.2011.

Wyrok Sądu z dnia 7 marca 2013 r. — Di Tullio przeciwko Komisji

(Sprawa T-39/12 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Członkowie personelu tymczasowego — Urlop na czas pełnienia służby krajowej — Artykuł 18 WZIPW — Skutki wyroku w czasie)

(2013/C 114/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Roberto Di Tullio (Rovigo, Włochy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci S. Woog i T. Bontinck, następnie adwokat T. Bontinck)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i V. Joris, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) wydanego w dniu 29 listopada 2011 r. w sprawie F-119/10 Di Tullio przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze), mające na celu uchylenie tego wyroku

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) R. Di Tullio pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską w ramach postępowania w niniejszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 14.4.2012

Postanowienie Sądu z dnia 26 lutego 2013 r. — Castiglioni przeciwko Komisji

(Sprawa T-591/10) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie — Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Procedura przetargowa — Budowa, przebudowa i utrzymanie budynków i infrastruktury w placówce w Isprze Wspólnego Centrum Badawczego — Kryteria wyboru — Odrzucenie oferty złożonej przez oferenta i decyzja o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi — Nowe zarzuty — Skarga częściowo oczywiście pozbowiona podstawy prawnej i częściowo oczywiście niedopuszczalna)

(2013/C 114/56)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Castiglioni Srl (Busto Arsizio, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Turri)

Strona pozwana: Komisja (przedstawiciele: początkowo: S. Delaude i N. Bambara, następnie S. Delaude i F. Moro, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata D. Gullo)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 29 października 2010 r. odrzucającej ofertę przedstawną przez stronę skarżącą w ramach postępowania przetargowego ISM/2010/C05/004/0C w zakresie wielokrotnej umowy ramowej o roboty budowlane oraz prace związane z przebudową i utrzymaniem budynków i infrastruktury w placówce w Ispirze Wspólnego Centrum Badawczego Komisji oraz decyzji o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi i ogłoszenia o zamówieniu, a także wnioski o odszkodowanie.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna, a w pozostałej części zostaje oddalona jako w sposób oczywisty pozbawiona podstawy prawnej.
- 2) Castiglioni Srl zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w przedmiocie środków tymczasowych.

(¹) Dz.U. C 55 z 19.2.2011.

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2013 r. — Club Hotel Loutraki i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-57/13)

(2013/C 114/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Club Hotel Loutraki (Loutraki, Grecja), Vivere Entertainment AE (Ateny, Grecja), Theros International Gaming, Inc. (Patra, Grecja), Elliniko Casino Kerkyras (Ateny), Casino Rodos (Rodos, Grecja) i Porto Carras AE (Alimos, Grecja) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji COMP F3/MC/erg*2012/127386 z dnia 29 listopada 2012 r. odrzucającej skargę wniesioną przez skarżących do Komisji w dniu 4 kwietnia 2012 r., dotyczącą pomocy państwa przyznanej OPAP przez Grecję;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa skarżących do bycia wysłuchanym ustanowionego w art. 108 ust. 2 TFUE w wyniku tego, że Komisja nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 4 ust. 4, art. 6 i 20 rozporządzenia nr 659/1999, co stanowi nadużycie władzy.

— Komisja naruszyła art. 108 ust. 2 TFUE i art. 4 i nast. rozporządzenia w ten sposób, że co do istoty prowadziła formalne postępowania wyjaśniające, nie spełniając jednak jego wymagań formalnych, pozbawiając przez to skarżących i wnoszących skargę do Komisji, jak też inne zainteresowane strony ich prawa do bycia wysłuchanym.

— Posiłkowo skarżący podnoszą, że naruszone zostały ich prawa do zapoznania się ze sprawą podczas wstępnego postępowania wyjaśniającego.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i prawa skarżących do dobrej administracji zgodnie z odpowiednio art. 296 TFUE i 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

— Pomijając wszystkie istotne dane i liczby gospodarcze, zaskarżona decyzja nie ujawnia jasno i jednoznacznie sposobu rozumowania Komisji, tak aby skarżący mogli zapoznać się z powodami, które doprowadziły do stwierdzenia, że rozpatrywane środki nie stanowią pomocy państwa. Braków tych nie można tłumaczyć odesłaniem do obowiązku zachowania tajemnicy handlowej.

— Skarżący kwestionują też poufny charakter istotnych wielkości gospodarczych.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa skarżących do skutecznej ochrony sądowej przewidzianej w art. 6 europejskiej Konwencji ochrony praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) i w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

— Prawo skarżących do skutecznej ochrony sądowej zostało naruszone z tych samych powodów co przedstawione w zarzucie drugim. Skarżący napotykać trudności w bezpośrednim podważaniu istoty zaskarżonej decyzji, gdyż nie mogą w żaden sposób zapoznać się z łączącym u jej podstaw rozumowaniem, które opiera się jedynie na danych gospodarczych, które wszystkie są niejawnne.